

РЕШЕНИЕ

№ 6458

гр. София, 17.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 28.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4236** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на УМБАЛ [фирма], чрез управителя Й. Л. П. срещу писмо изх. № 22-3981-32 от 30.04.2020г. на директора на СЗОК в което е обективизиран изричен отказ за сключване на договор за оказване на болнична помощ по клинична пътека /КП/ 84 „Диагностика и лечение на остър и хроничен обострен пиелонефрит“ В жалбата се посочва, че оспореното писмо представлява административен акт, издаден в нарушение на материалния закон и процедурните правила. По същество твърденията се свеждат до това, че неправилно директорът на СЗОК е приел, че лечебното заведение не имало сключен предходен договор за изпълнение на КП № 84, прието е, че същата КП е нова при което незаконосъобразно на основание § 11, ал. 2 от ПЗР на Закона за бюджета на НЗОК за 2020г. /ДВ, бр. 99/2019г./ е отказало сключване на договор за изпълнение на клиничната пътека.

В съдебно заседание УМБАЛ [фирма] се представлява от юрк. Д., която поддържа жалбата на заявените основания и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Директорът на СЗОК - чрез процесуален представител юрк. Д. оспорва жалбата в проведеното съдебно заседание и в подадено писмено становище. Излага съображения за недопустимост на жалбата, т.к. писмото не представлявало административен акт, а имало само уведомителен характер. По същество излага, че КП 84 е разделена на две – блок А за лица над 18 г. и блок Б за лица под 18 г. Налице

били различия с оглед изискуемите специалисти, от което прави заключение, че са налице нови клинични пътеки.

След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е започнало по повод подадено заявление вх. № 8221179/30.01.2020г. от УМБАЛ [фирма] за сключване на договор за оказване на болнична помощ по клинични пътеки с НЗОК. С писмо №29-02-40/26.02.2020г. управителят на лечебното заведение е уведомен, че със заявлението са били заявени за изпълняване нови клинични пътеки, неизпълнявани по договор за НРД за МД 2018г., попадащи в хипотезата на § 7, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ПЗР на НРД за МД 2020-2022г. поради което е изпратено за становище за произнасяне от НС на НЗОК с решение. Сключен е договор № 22-3981 от 27.02.2020г. за оказване на болнична помощ по КП и извършване на амбулаторни процедури и извършване на клинични процедури с НЗОК (л. 51-97). На 19.03.2020г. е сключено допълнително споразумение № 1 към договор № 22-3981/27.02.2020г., съгласно което КП 84 от приложение № 17 на НРД за МД 2020-2022г. е възложена за изпълнение (л. 98-103).

С писмо вх. № 22-3981-32/07.04.2020г. от директора на СЗОК е поискано да отпадне ограничението на КП № 84 и да бъде дадена възможност същата клинична пътека да бъде изпълнявана и за лица под 18г. Представени са доказателства, че лечебното заведение отговаря на изискванията за задължителни звена, медицинска апаратура и оборудване, както и специалисти за изпълнение на КП 84 за лица под 18г.

С писмо изх. 22-3981-32/30.04.2020г. директорът на СЗОК е отказал включването на КП 84 за лица под 18г. с мотив, че по реда на НРД за 2018г. лечебното заведение е изпълнявали КП 84 с ограничение само за лица над 18г. съгласно договор № 22-3981/22.05.2018г. , останал непроменен и за 2019г. по силата на допълнително споразумение № 16. КП 84 за лица под 18г. не е била предмет на договора, като и лечебното заведение не попада в случаите на изключенията по § 11, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ПЗР на ЗБНЗОК за 2020г. В писмото е посочено още, че д-р Е. П. не може да бъде включена в приложение № 1 „Списък на специалистите, оказващи болнична помощ по КП и АП“ по КП 84, тъй като клиничната пътека е договорена само за лечение на пациенти на възраст над 18 г., в който случай ДЛИА не изисква лекар със специалност „Педиатрия“ и „Детска гастроентерология“.

По делото са приложени като доказателства документи, удостоверяващи специалността на д-р Е. П., договор № 22-3981/22.05.2018г. и допълнително споразумение № 27 от 22.07.2019г. към същия договор.

При така установените факти, Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу административен акт в законоустановения срок, предвид липсата на достоверна дата на получаване на процесното писмо и датата 15.05.2020г. на която е депозирана жалбата. В тази връзка съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника, че писмо изх. № 22-3981-32/30.04.2020г. е било уведомително такова и не представлявало административен акт. Обратното, коментираното писмо е издадено по повод искане до административния орган (да отпадне ограничението при изпълняване на КП 84), по повод на което искане е формирано властническото волеизявление, а именно че не са налице условията за изпълнение на КП 84 за лица под 18 г. По същество процесното писмо, независимо, че не е оформено като заповед каквото е

изискването на чл. 59б, ал. 2 от ЗЗО, представлява отказ за сключване на договор за изпълнение на медицинска дейност, който по арг. от чл. 59б, ал. 3 от ЗЗО подлежи на оспорване.

Компетентният орган, който може да сключи договор, съответно допълнително споразумение с изпълнителите за извършване на дейности посочени в НРД за МД е директорът на РЗОК по месторазположение на лечебното заведение за болнична помощ. Писмо изх. № 22-3981-32/30.04.2020г. е издадено от директора на СЗОК, предвид което съдът приема, че същият е компетентен да постанови отказа по арг. от чл. 59, ал. 2 във вр. с 20, ал. 1, т. 4 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/. Същото съдържа изискуемите по чл. 59, ал. 2, т. 1-5 от АПК реквизити.

Съдът намира, че при постановяване на процесния отказ са нарушени административно процесуалните правила, следствие на което е нарушен и материалния закон.

Преди всичко следва да бъде установено налице ли е нова клинична пътека на мястото на КП 84 „Диагностика и лечение на остър и хроничен обострен пиелонефрит“ от НРД за МД 2018г. сравнено и НРД за МД 2020-2022г. При съпоставка на изискванията на условията за сключване на договор за изпълнение на КП, задължителни звена, апаратура, оборудване, специалисти, ДЛА и пр., съдът не намира разлики между клинична пътека 84 от 2018г. и от 2020г. по НРД. В случаят не може да се говори за сключване на договор за изпълнение на нова клинична пътека, доколкото видно от договор № 22-3981/22.05.2018г. на УМБАЛ [фирма] е било възложено изпълнението на КП 84. Действително, от представените договори се установява, че лечебното заведение е изпълнявало КП 84 само по отношение на лица над 18г. Вярно е също, че КП 84 от 2018г. и същата от 2020г. съдържат отграниченията блок А и блок Б, последния касаещ лица под 18г. Все така обаче не може да се говори за дейности по нова клинична пътека, поради което по мнение на настоящият съдебен състав случая не попада в хипотезата на § 11, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ПЗР на ЗБНЗОК за 2020г., респ. § 7, ал. 2 от ПЗР на НРД за МД за 2020 - 2022 г.

Съгласно разпоредбите на § 7, ал. 2 и ал. 3 от ПЗР на НРД за МД за 2020 - 2022г. лечебните заведения, сключили договор през 2019г. при условията и по реда на НРД за медицинските дейности за 2018г. и анексите към него, не може през 2020г. да сключват с НЗОК договори или допълнителни споразумения за дейности по нови КП, АПр и КПр спрямо договореното от съответното лечебно заведение през 2019г., освен когато:

1. тези КП, АПр и КПр не са изпълнявани на територията на съответната РЗОК;
2. с дейностите по новите КП, АПр и КПр не се надхвърлят утвърдените стойности по чл. 4, ал. 1, т. 1, б. "б" от ЗБНЗОК за 2020г. за съответния изпълнител на БМП - по решение на Надзорния съвет на НЗОК.

Сключването на договори и/или допълнителни споразумения по реда на ал. 2 е в рамките на утвърдените стойности по чл. 4, ал. 1, т. 1, б. "б" от ЗБНЗОК за 2020г. и не може да ограничава достъпа на здравноосигурените лица до медицинска помощ спрямо осигурената медицинска помощ през 2019г. за съответната РЗОК (ал. 3).

Разпоредбите на § 7, ал. 2 и ал. 3 от ПЗР на НРД за МД за 2020 - 2022г. съответстват на разпоредбите, съдържащи се в § 11, ал. 2 и ал. 3 от ПЗР на Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2020г.

Анализът на цитираните разпоредби налагат извода, че не е налице абсолютна забрана за сключване на договори/допълнителни споразумения за дейности по нови КП. В

случаят дори и да се приеме, че изпълнението на КП 84 по отношение на лица под 18г. е нова дейност по см. на § 7 от ПЗР на НРД за МД за 2020 - 2022 г., то преди да се постанови отказа за сключване на договор/допълнително споразумение е следвало да бъде извършена преценка за наличието на изключенията.

След постъпване на заявление от страна на лечебното заведение на основание § 7, ал. 2 от ПЗР на НРД за МД за 2020 - 2022г., директорът на СЗОК е следвало да нареди да бъде извършена проверка на заявителя за съответствие на лечебното заведение със специалните изисквания, удостоверени с декларация към заявление за сключване на договор за оказване на болнична медицинска помощ вх. № 8221179/30.01.2020г. и допълнението към него от 07.04.2020г. Такава проверка не е направена предвид представените по делото доказателства.

Следвало е още да бъде извършена проверка и относно установяване на обстоятелствата по § 7, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ПЗР на НРД за МД за 2020 - 2022г. От приложеното по делото на л. 18 писмо изх. № 29-02-40/26.02.2020г. на директора на СЗОК се установява, че административния орган е приел, че са налице нови, неизпълнявани по договора от 2018г. клинични пътеки, а именно КП №№ 14, 15.1, 38, 46, 77, 106.2. Предвид последното е било изпратено становище до НС на РЗОК за произнасяне. Особеното в случая е, че към този момент административния орган не е приел, че КП 84 по отношение на лица под 18 г. е нова дейност, неизпълнявана до този момент по договор, поради и което липсва вписване на процесната клинична пътека в писмото.

На място изпълнението на процедурата, директорът на СЗОК лаконично в писмо изх. № 22-3981-32 от 30.04.2020г. е отразил, че лечебното заведение не попада в приложното поле на § 7 от ПЗР на НРД за МД за 2020 - 2022г. Липсва какъвто и да е анализ на предпоставките на § 7, ал. 2, т. 2 от ПЗР на НРД за МД за 2020 - 2022 г. от страна на директора на СЗОК, още по малко от НС на НЗОК.

В този смисъл освен нарушения на процесуалните правила, съдът констатира и липса на мотиви в изх. № 22-3981-32 от 30.04.2020г.

Съгласно изискването за форма, регламентирано в чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, административният акт следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му, т. е. да бъде мотивиран. Мотивите следва да сочат какви фактически констатации е направил административният орган при издаването на акта и въз основа на какви доказателства.

В случая волеизявлението на органа в изх. № 22-3981-32/30.04.2020г. за отказ от сключване на допълнително споразумение към договор за МД за 2020г. с УМБАЛ [фирма] следва да е мотивирано по отношение на липсата или наличието на конкретните законовоустановени изисквания (материалноправни предпоставки), както и да посочва фактите и доказателствата, въз основа на които се извеждат. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата на акта да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. Изискването за мотивировка, изведена от конкретни доказателства и факти, представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, които законът е установил за защита на правата на страните в административното производство. Тази

гаранция се проявява в две насоки: първо, с излагане на мотиви се довеждат до знанието на страните съображенията, по които административният орган е отказал да издаде административния акт, което подпомага страните в избора им на защита, а от друга страна, улеснява контрола върху законосъобразността и правилността на акта, който се обжалва, разкрива и възможност за контрол над административните актове, в които въпросът е решен от административния орган по целесъобразност, но са надхвърлени рамките на оперативна самостоятелност.

Оспорения акт е в писмена форма, но при липса на ясни мотиви: 1. Защо директорът на СЗОК приема, че КП 84 по отношение на лица под 18 г. е нова дейност по клинични пътеки, след като се касае за една и съща клинична пътека и 2. в случай, че се обоснове нова дейност по КП, надхвърлят ли се утвърдените стойности по чл. 4, ал. 1, т. 1, буква "б" за съответния изпълнител на болнична медицинска помощ, респ. има ли решение на Надзорния съвет на НЗОК.

По изложените съображения съдът приема, че подадената жалба се явява основателна. Предвид изложеното, съдът намира оспорената заповед за мотивирана и постановена при липсата на фактически установявания, подкрепени и с доказателства, за липсата на материалните предпоставки на § 7, ал. 2 и ал. 3 от ПЗР на НРД за МД за 2020 - 2022г., както и за издадена в противоречие с целта на закона - да се осигури адекватно и достатъчно здравно обслужване на населението в територията, в която УМБАЛ осъществява дейността по КП. Последното пък е заложено и в Закона за бюджета на НЗОК, видно от т. II, б.Г, т. 2.1 от мотивите на законодателя към проекта за ЗБНЗОК - разширяване на достъпа и съответно на обхванатите болни с модерни, високотехнологични и високоефективни методи на лечение.

Оспореният отказ следва да се отмени и преписката върне на ответника за ново произнасяне по Заявление вх. № 8221179/30.01.2020г. и уведомление вх. № 22-3981-32/07.04.2020г. по описа на СЗОК, от УМБАЛ [фирма] съгласно мотивите на решението по прилагането на закона

Предвид изхода на делото, и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващата страна сторените по делото разноски в размер на 150лв., от които сумата от 50 лв. ДТ и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискани до приключването на устните състезания.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ писмо изх. № 22-3981-32 от 30.04.2020г. на директора на СЗОК в което е обективизиран изричен отказ за сключване на договор за оказване на болнична помощ по клинична пътека /КП/ 84 „Диагностика и лечение на остър и хроничен обострен пиелонефрит“

ОСЪЖДА Столична здравноосигурителна каса да заплати на УМБАЛ [фирма] сумата от 150 (сто и петдесет) лева разноски.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ:

